

ITT A VAKÁCIÓ!

VAKÁCIÓ!!! Ez a felirat olvasható volt minden tanterem tábláján és az iskolaudvaron is az utolsó tanítási napon. Az év végi felmérések, majd az osztálykirándulás és az utolsó, játékos órák után végre felkerülhetett a pont az „i”-re, azaz a V betű a felirat elejére. Az alsó tagozatos diákok az udvart is ki-

díszíthették aszfaltrajzaikkal, melyek témái természetesen a nyár és a szünidő voltak.

Június 15-én délelőtt került sor a tanévzáró ünnepélyre és a 8. osztályosok ballagására.

A ballagó nyolcadikosok: Tóth Péter, Gulyás Bendegúz, Jász Bence, Gyenes Vivien, Polák Regina, Hargitai Alexandra, Kovács Róbert, Szászvári Stella.

Az ünnepségen a Himnusz eléneklése után meghallgattuk az évközi szavalóversenyeken részt vett tanulók szavatait. Nagyné Engler Zsuzsa igazgatónő beszédében kitért a tanévet meghatározó eseményekre, változásokra, programokra, felsorolta a különböző tanulmányi versenyeken induló tanulók neveit és eredményeiket, majd könyvtalomban részesítette a kitűnő és jeles tanulmányi eredményt elért diákokat. Emléklapot vehettek át azok a felsős fiúk, akik a polgármester felhívására segédkeztek az árvízi védekezésben, és azon szülők is, akik anyagi vagy kétévesi segítséget nyújtottak a tanév során. Az igazgatónő végül megköszönte Nádasdi Lászlóné (Éva néni) és Németh Árpádné (Babi néni) 4 évtizedes pedagógiai munkáját, hiszen ők az idei tanév végén nyugdíjba vonulnak. (Róluk és munkásságukról következő lapszámunkban olvashatnak.)

Nádasdi Lászlóné, Németh Árpádné

A műsor folytatásaként a 7. osztályok elbúcsúztatták a ballagókat, akik ezután verssel köszöntek el iskolájuktól, tanáraiktól, diáktársaiktól.

Az igazgatónő a következő útravalóval búcsúzott nyolcadikos tanítványaitól:

Kedves ballagó nyolcadikosok!

Néhány nappal ezelőtt még a közös kirándulás, a vasgyűjtés, az év végi jegyek lezárása, az egymással töltött hétköznapok határozták meg napjaitokat. És végre eljött az ünnep. Az ünnep, ami lezár egy korszakot az életetekben. Az ünnep, mely tiszteletére szép ruhát öltöztetek, mert ahogy a költő mondja: „valami rendkívüli történik”. Ehhez a rendkívüli történéshez szeretnék ajándékként és útravalóul egy Erich Kästnertől származó idézetet jelképesen a tarisznyátokba tenni, remélve, hogy nem felejtitek el az itt megélt napokat, az intő szokat, a dicsérő mondatokat.

„Ne tartsátok a katedrát se trónnak, se szószéknek! A tanító nem azért ül magasabban, hogy imádjátok, hanem hogy jobban lássátok egymást. A tanító nem őrmester, és nem jó isten. Nem tud mindent, és nem is tudhat mindent. Ha mégis mindentudó módjában viselkedik, nézzétek el, de ne higgyétek el neki! Ha azonban elismeri, hogy nem tud mindent, akkor szeressétek! Mert akkor megérdemli a szereteteteket. És minthogy egyébként nem keres annyit, amennyit megérdemel, szíve mélyéből örülni fog a vonzódásoknak. És még valamit: A tanító nem varázsló, hanem kertész. Gondozni és ápolni tud és fog is benneteket. Növekedni azonban magatoknak kell!”

Kívánom, hogy bontogassátok szárnyaitokat, álljatok a saját lábatokra, s álljatok meg helyeteket az ÉLETBEN.

DR. DURÓ ZSUZSA PEDAGÓGIAI – PSZICHOLOGIAI ELŐADÁSA AZ ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN (II. rész)

Újságunk májusi számában már ízelítőt kaphattak Olvasóink az előadáson elhangzottakból, amikor is a szakértő asszony frusztrációról, gyermeki szorongásról, agresszióról és mintakövetésről szóló gondolatait tolmácsoltuk. Az összefoglaló jelenlegi, második részében arról olvashatnak, hogyan látja egy pszichológus az óvoda-iskola közti átmenetet, a hat- és nyolcosztályos gimnáziumokban való továbbtanulást, illetve mely tényezők határozzák meg a kisdíákok iskolai teljesítményét.

1.) Óvoda – iskola átmenet:

A gyermekek, a szülők és az iskola részéről is pozitív a várakozás, mindenki lelkes. A gyermekek ilyenkor mennyiségi és minőségi fejlődésen mennek keresztül. Ha ezt a várakozást otthon is pozitívan erősítik meg, még nagyobb lesz a gyermek befogadó készsége. Mire gondolunk? Még az iskolakezdés előtt találkozzon a gyermek az iskolával, a leendő tanítójával, vásároljuk meg vele együtt a szükséges eszközöket (táska, tolltartó, füzetek). Ha olyat veszünk, ami neki is tetszik, pozitív érzelmi töltete lesz, szívesebben veszi majd kézbe.

Mely négy terület határozza meg, ki mennyire veszi könnyen az első osztály akadályait?

a.) *Iskolaérettség*

Iskolaérettségen vagy iskolai alkalmasságon mind a biológiai, mind az értelmi fejlettséget értjük. Az óvó nénik mindezt felméri, ez alapján javasolják, vagy éppen nem javasolják az iskolakezdést.

Mitől lesz a gyermek értelmileg alkalmas az iskolára? A kulcs, hogy a figyelmén 10-15 percig fenntartható legyen, és

ennyi ideig koncentrálni is tudjon egy adott dologra. Ha ez nincs meg, komoly nehézségekkel kerül szembe a gyermek az iskolában. Az egészséges és természetes, ha néha valamiért elkalandozik a figyelme, de fontos, hogy az utána visszatérjen. Előfordulhat például, hogy az osztályterembe berepül egy méhecske. Erre persze mindenki felfigyel, de aki ettől az ingertől nem tud szabadulni, annak nincs meg a kellő figyelme, nem fog tudni már a feladatra koncentrálni, „elveszíti a fonalat”. Az emberek egy részének megvan a képessége arra, hogy megosszák figyelmüket, és képesek pl. arra, hogy hatékonyan tanuljanak, miközben ordít mellettük a zene. Ez a képesség az életkor előrehaladtával fejlődik.

b.) *Emlékezet*

Az ismeret először mindig a rövidtávú memóriába kerül, ahol azonban csak néhány órán át tárolja azt az agy. Innen kell átkerülnie az információnak a hosszútávú memóriába. De hogyan lehet ezt befolyásolni? Legfőképpen nyugodt környezet teremtésével és az életkornak megfelelő mennyiségű pihenéssel, alvással, az átkódolás ugyanis ekkor megy végbe. Nem véletlen a mondás: „Tedd a könyvet a párnád alá, és éjjel átszáll

a fejedbe a tudás”. Persze nem ekkor történik a tanulás, hanem az agynak kell ennyi idő az információk feldolgozásához. Éppen ezért valószínűleg nem lesz olyan hatásos a tanulás, ha például egy-egy vizsga előtt az utolsó pillanatig tanulunk. Az ismereteknek nincs idejük „leülepedni”. Szerencsések azok a tanulók, akik egy-két hallás után már képesek megjegyezni a tananyagot. Ezt a képességet túldimenzionálni, ebből hosszútávú következtetéseket levonni azonban már nem szerencsés.

c.) Gondolkodás

A legmagasabb szintű megismerési folyamat. Nagy különbség tapasztalható ezen a téren is már óvodás korban. A gyermekek gondolkodása életkoruk előrehaladtával minőségileg változáson megy át.

a. analitikus gondolkodás: a kicsik mindent szétszednek. Nem azért, mert rosszak, hanem mert a gondolkodásuk ezen szintjén ez érdekli őket.

b. szintetikus gondolkodás: amit szétszednek, össze is tudják és akarják rakni.

c. deduktív gondolkodás: a szabályból indul ki, majd erre példákat keres. Akik a gondolkodásnak ezen a szintjén maradnak, jó esetben közepes tanulók lesznek.

d. induktív gondolkodás: néhány példa után összefüggéseket vesz észre, általánosít, szabályt alkot. Észreveszi az ok-okozati összefüggést.

e. absztrakció: elvonatkoztatás, mely kb. 8 éves kortól várható el.

A gyermek tehát először kizárólag az érzékszerveire hagyatkozik (mindent megfog, megszagol, megkóstol), majd 10 éves korban óriási fejlődésen megy keresztül, ekkor kezd el igazán gondolkodni, ekkor képes megérteni az elvont dolgokat is.

d.) Szociális képesség

Fontos, hogy egy közösségbe be tudjunk illeszkedni, a közösségi lét szabályait elsajátítsuk.

2.) Továbbtanulás hat- és nyolcosztályos gimnáziumban:

Arról, hogy a gyermek 4. osztály után máshol folytassa-e tanulmányait, a szülő dönt. Természetes, hogy gyermekét olyan környezetben akarja tudni, ahol tehetségét minél jobban kibontakoztathatja. A tehetséggondozás olyan környezetben a leghatékonyabb, ahol hasonló képességű diákok tanulnak együtt. Mielőtt azonban egy 10–11 éves tanuló nyolcosztályos gimnáziumban folytatja tanulmányait, a szülőknek a következő tényezőket is figyelembe kell venniük: az intézményben középiskolai tanárok tanítanak, akik bizonyosan nagy tudással rendelkeznek, viszont nem kisiskolások, hanem idősebb tanulók, fiatal felnőttek oktatására képezték ki őket. Több tanárt és több tanítási stílust kell megszokni, valószínűleg hiányozni fog a gyermeknek az eddigi „tyúkanyó” tanító néni. Nem elhanyagolható az a tény sem, hogy a jók között is jónak, esetleg a legjobbnak lenni nagyon nehéz feladat, és ezzel a teherrel nem is mindenki tud ebben az életkorban megküzdeni. (Saját bevallása szerint a pszichológusnő pszichológiai magánpraxisának 80 %-át a nyolcosztályos gimnáziumba járó lányok teszik ki!)

A helyzet már valamivel könnyebb 6. osztály után, hiszen a gyerekek ekkor már vannak fogalmai a felsős életről: megtanult alkalmazkodni az új tantárgyakhoz, különböző tanárokhöz és tanítási stílusokhoz, és vannak már bizonyos tanulási stratégiái.

Nagyon kell ismerni a gyermeket ahhoz, hogy felelős döntést hozhassunk, és tudjuk, gyermekünknek mely oktatási forma lesz a

legjobb. Ebben érdemes a tanítók tanácsait is kikérni, hiszen ők látják igazán, milyen a gyermek az iskolában.

Dr. Duró Zsuzsa gyermekpszichológus személyében kedves, közvetlen embert ismerhettünk meg, akinek előadását érdeklő-

déssel hallgattuk, és aki készségesen választott kérdéseinkre. Felmerült egy későbbi szülői fórum ötlete is, ahol egy hasonló témájú előadáson, beszélgetésen szülők és pedagógusok együtt vehetnének részt.

Lejegyezte: Misik Hajnalka

Nyertünk! Nyertünk! – Friss önkormányzati hírek

Ahogy az az újság előző számában már jeleztem, beszámolnék néhány pályázatunkról, fejlesztésünkről.

Két pályázatot nyújtottunk be a tavalyi év végén, melyekkel kapcsolatban június első hetében kaptuk kézhez a határozatokat. A LENA-val közös pályázatunk, melyből egy kisebb játszótér és pihenőpadokkal, növényzettel, ivókúttal felszerelt közpark valósulhat meg, 14.475.355.- forint támogatást nyert. A teljesen saját erőből elkészített, a hivatal épületének energetikai korszerűsítését célzó másik pályázatunk pedig 8.173.605.- forint támogatást nyert! Mindkét pályázat esetében meglehetősen szűk határidőket szabott a megvalósításra a támogató, ezért már folyamatban van a finanszírozáshoz szükséges hitel biztosítása, illetve a kivitelezői ajánlatok megkérése. Reményeink szerint mindkét beruházás el tud készülni a szeptemberi Falunapig.

Két beruházásunk pedig pályázati forrás nélkül, teljes egészében saját pénzből készült, illetve készül el a nyáron. A Kenyérmezei-patak elhanyagolt állapota - azt gondolom - sok éve keseríti meg a Bécsi úti ingatlantulajdonosok életét. Májusban megtörtént a Piliscsévvel közösen finanszírozott mederkostrás, amiről beszéljen talán inkább két fotó.

Az újság megjelenésének időpontjában már várhatóan megkezdődnek a Várdomb utca burkolatépítési munkái. A kivitelezői

ajánlatok elbírálását követően, a testület döntésének megfelelően aláírásra került a szerződés, melynek köszönhetően legkésőbb szeptember 15-ig elkészül az utca térkö burkolata. A burkolat anyaga nem véletlenül térkö. Az első kivitelezői ajánlatkéréseket követően egyértelművé vált, hogy az aszfaltburkolat napjainkban meglehetősen drága (köszönhetően a magas olajáraknak). Épp ezért az olcsóbb, könnyebben javítható és talán esztétikusabb térkö kivitelezés mellett döntöttünk.

Nagy lesz tehát a sürgés-forgás a faluban ezen a nyáron, épülnek-szépülnek közttereink mindannyiunk örömére.

*Hanzelik Gábor
polgármester*

35 éves jubileumát ünnepelte a Landjugend Haubern

2010. szeptember havában, táncsoportunk 15 éves jubileumi rendezvényén nagy nyilvánosság előtt (a színpadon) hangzott el a hauberniek meghívása 2013-ra. Nagyon messzinek tűnt akkor még ez az időpont, sok víz fog még lefolyni addig szeretett Dunánkon, gondoltuk.

Aztán az élet szokásos ritmusában jöttek napok-hetek-hónapok, röppentek az évek és hipp-hopp, azt vettük észre, egyre többet szervezkedünk, foglalkozunk a német úttal kapcsolatban. Közben kiderült az idei Europeade helyszíne, Gotha (szintén Németország) is. Többen vártunk már évek óta egy német szervezésre, mégis, amikor döntenünk kellett a két fesztivál közül, választásunk egyértelműen Haubernre esett.

A június eleji időpont, az érettségik, egyetemi-főiskolai vizsgák, szakdolgozatok sűrűje egy kicsit bizonytalanná tette a táncos-zenész létszámot, de így is egy ütőképes csapat alakult ki az indulásra. Már június 1-jén, a majd 5 órás, javarészt élő zenekari kísérettel lezajlott próbán is érződött: nagyon komolyan veszi a társaság a felkészülést. Akkor már tudtuk a fellépések pontos helyét és idejét, mikor miben számítanak ránk meghívóink.

Az indulás napján, csütörtökön telefonon hívott a buszunkat szolgáltató társaság tulajdonosa: „Elindultok este?” „Hát persze!” – volt a felelet. Komárom felé nem mehetünk, azt már előző nap tudtuk, aztán az ADAC és más hivatalos források figyelmeztetése alapján Deggendorf elkerülése is bizonyossá vált. Ment is az üzenet mindenkinek, készüljünk hosszabb útra, esetleg több enni- és innivalóval. Pontosan, sőt, a vártnál még egy kicsit előbb is érkezett a busz. Mindenki örült, amint meglátta a „hímzett” magyaros motívumokkal festett közlekedési eszközt, nagy nyugalom fogadta a buszvezetőt, Attilát is. Ő már elvitt minket rengeteg helyre szerte Európában, rugalmas segítőkészségére, aktív problémamegoldásaira mindig bizonysághatunk. Ruháinkat biztonságosan felakasztva szállíthattuk, és mivel nem töltöttük meg mind az ötvenöt ülőhelyet, az utastérbe is kerülhettek csomagjainkból. Az elinduláskor még kényelmesnek tűnő járgányunk falta a kilométereket – ahogy mi a szendvicseinket, süteményeket és más

egyéb útravalókat –, nyelte az üzemanyagot, mint mi a folyadékok széles palettáját, tettük ezt pusztán egészségügyi okokból, kiszáradásunkat elkerülendő. Az itt-ott kilógó lábak, kezek, fejek, a közlekedőn elterülő testek egyre inkább példázták a mégoly kényelmes ülések hosszútávú kényelmetlenné válását. A néha kicsit hangosabb szavakat halk szusszanások, érdekes levegővételek, kisebb horkantások, hosszabb lóbőr húzások követték, jelezve a nyugalom legmagasabb fokát azoknak, akik ezt ébren hallgatták. Az előre tervezettnek megfelelően, jó pár út menti pihenő bejárása után pénteken 14 órakor megérkeztünk egy frankenbergeri iskola szuperül felszerelt sportsornokához.

Itt már vártak bennünket vendéglátóink. Megismertük a buszvezető szállásadóját és Wilfriedet, aki személyes „testőrünk” lett a visszaindulásig: velünk lakott, evett-ivott, mulatott. Próbafekvést végeztünk a matracokon, tábori ágyakon, megizlelhattuk a német palackozott szóda, zsemle, hosszú kol-

bász és virsli ízét, a sörellátás még nem valósult meg. Kipróbáltuk a zuhanyzók fröcskölési mutatóját, elég jó eredményt produkáltak, jutott víz mindehova. Az átöltözést követő vacsora után indultunk egy közeli településre, első fellépésünk színhelyére. A kerek terem egy csodás, színekben pompázó kert gyönyörűen gondozott környezetében volt. Kétszer húsz perces műsort adtunk a közönség biztató tapsa mellett, végignéztük a brazil és a svéd csoport hasonló hosszúságú előadását. A kesernyés aranyszínű folyadékra nagy szükség volt, mert a színpadot is magába foglaló érdekes, kör alakú épületben igen nagy volt a forróság.

Másnap reggel különleges ébresztés nélkül is mindenki magára talált, Reggeli után közösen indultunk a svédekkel és brazilokkal a waldecki vár, gát és az Edersee megtekintésére, sok szépet láttunk a hajókiránduláson is. Egy lemaradó, parkolót nem lelő csoport tagjaként borzoltuk napon száradt idegeit a buszon várakozóknak. Délután napsütéses felvonulással jártuk körbe Haubert több utcáját a 25-30 vonuló csoport egyikeként, menetünk vége a hatalmas rendezvényátor volt. Németes precizitással jelölték ki mindenkinek az asztalát, az ezeken elhelyezett kis sörpcsapok megtámadása is sikeres volt. Vendéglátóink elmondása szerint 7-800 fő lehetett a sátorban, amikor sor került a három külföldi és az ünnepelt hazai csoport fellépésére. Zenekarunk muzsikájára vonultunk fel zászlóinkkal a hatalmas színpadra. Egy szépen megkötött, korábbi évek közös képeivel díszített csokoládé-csokorral és 35 hazai bort tartalmazó szép nagy kosárral köszöntöttük jubileumukat ünneplő barátainkat. Húsz perces műsorunk egyik koreográfiáját (Grüne Auen) együtt énekelték az egész sátor:

*Auf der Vogelwiese ging der Franz,
weil er gern einen hebt,
denn bei Blasmusik und Tanz
hat er schon so viel erlebt.*

*Das Bier im Zelt ist frisch und herrlich kühl,
darum trinkt der Franz viel zuviel.
Früh am Tage ist er noch so frisch,
doch am Abend liegt er unterm Tisch ...*

Szavakkal leírhatatlan, videófelvétel által visszaadhatatlan perceket éltünk át. 10 éve hasonló fogadtatásban már volt részünk, most megisméltődött ez az előre nem tervezhető, felemelő, a közönségre és szereplőkre is kiható libabőr. A hazai csoport elismerése ugyanilyen, vagy talán még magasabb tartományba emelkedett. A délutáni műsor átcsapott esti bulivá. Mire gyorsan átöltöztünk és visszaértünk, a sátorban már a padokon állva énekelték a német múlt és jelen slágereit. Táncolni csak a színpadon volt lehetséges, az asztalok és padok körül gumiszőnyegek és faforgács feküdt. Brazílok, svédek, németek és mi magyarok összekapaszkodva, nagykörben, a színpad rettentő jó dobogási tényezőit kihasználva múltattuk az időt. Saját buszunk éjfél előtt hazavitte a korábban fáradókat és a fiatalabb táncosokat, a többiek pedig valamikor hajnal 4 felé keveredtek ágyba.

Másnap (6.9. – vasárnap) a csarnokban velünk alvó leitmari táncsoport vezetője elkérte a névjegykártyámat, rögtön sejtettem, hogy nem párbaj kihívásról lesz szó. Jövő év októberében szívesen látnának bennünket náluk egy hasonló fesztiválon, és ezt e-mailben is szeretné megerősíteni (amire hazaértünk, már bent is volt a levél az elektronikus postaládánkban). A délelőtti misén

a vendégcsoportok pislogási mutatói magasan verték a hívek seregét, ezáltal biztosítva az ilyenkor szokásos elalváásra készítető fejbeli zavarok némi egyensúlyozását az üdvöztető fentmaradás érdekében. Röviden, nem aludt el senki. Magam nem voltam elég figyelmes, így lemaradtam a korszerű tehéntartás bemutatójáról. „Képzeld, beállnak sorba a tehenek és emberi beavatkozás nélkül, lézeres letapogatással mossák, fertőtlenítik a tőgyeket, majd rácuppantják a fejgépet és már meg is történik a tejelés” – szölt a lelkenedző beszámoló. Az illatosnak nem nevezhető egyéb végtermékek eltávolítása is elektronikusan figyelt és kitakarított, a jószágok etetését is automata végzi. Hát igen, az élet tulajdonképpen csupa egyszerű dolog halmaza, csak mindent a megfelelő sorrendben kell elvégezni, egy-két dologt érdemes betartani, megvalósítani, aztán minden megy is a maga útján.

A közvetlen ebéd utánra tervezett falujárás a fejünk felett gyülekező sötét felhők miatt elmaradt, és mire befejeztük a kolbász-krumpli páros elfogyasztását, jött is az égi áldás. Kétórás szieszta után folytatódott a fieszta. A folyamatos eső által fellazított talajra egyre több faforgácsot hordtak, ezzel lehetővé vált a gyalogos közlekedés. Délutántól késő estig egymást követték a tánc csoportok, zenekarok az elmaradhatatlan köszöntőkkel megspékelve. A mi 10 perces bemutatónkon módunk volt köszönteni a perbáli születésű Payer Lőrincet, aki 10 éve a Haubern-Leányvár kapcsolatot összehozta. A hálás német közönség minden fellépőt nagy szeretettel és tapssal, ovációval fogadott. A svédek különlegesek, tudtam ezt eddig is; odajöttek hozzám, bemutatkoztak: „Voltatok már Svédországban?” – Nem. „Akartok jönni?” – Igen. „Hozzál egy névjegykártyát!” – vittem, aztán még beszélgettünk az aktuális időjárásról is.

A délutáni program utolsójaként fellépő fúvószenekar hosszabb műsora már bevezetője volt az esti bulizásnak. Az őket követő két harmonikás alaposan megmozgatta a közönséget, vagyis ismét svédek, brazilok, németek és magyarok lepték el a színpadot. Nagy buzdítással fogadták a Leányvár Sramlit a színpad hátuljára épített dobogón, és folytatódott is a tánc éjfélig. Ekkor köszöntöttük Arnoldunkat (Frank), aki itt ünnepezhette 19. születésnapját. A szálláshelyünkön folytattuk az ünneplést, akadt még enni-innivaló bőven.

Hétfő délelőtt élő zenekari kísérettel – a brazil muzsikusok is beálltak a mieink mellé – vonultunk végig Haubern utcáscskáin, jelezve a sátor felé vezető utat, nehogy valaki eltévedjen vagy elfelejtse, hogy a nem éppen bulizáshoz szokott hétfő is énekel, táncol, zenével teljen. A sátorban az innivaló ingyenes volt, a jó szórakozás továbbra is garantált. Az öttagú csapatok ügyességi vetélkedőjében sok érdekes dolog történt: rögtön az elsőt, a zsákban futást Arnoldunk nyerte, aki aznaposnak igazán nem volt tekinthető. Érdekes volt az is, amikor a színpadról leszaladva kellett összegyűjteni a női ballábas cipőtől elkezdve a karórán keresztül akár még egy melltartót is. A koreográfia-versenyt megosztva nyerte zenekarunk csapata a táncos fiúk által alkotott ötössel. A végelszámolásnál egy brazil-német vegyes ötös és a mi két csapatunk kapta az első díjat. Kiállt a buszunk indulásra készen, a színpadon még eltáncoltunk egy „Bis bald auf Wiedersehen”-t, aztán a hauberniek összekulcsolt, felemelt kezei által alkotott alagúton haladtunk keresztül. Megható búcsújelenetek után még feljöttek – jó szokásuknak megfelelően – a buszra is vonatozni egy kicsit.

Pakolás, vásárlás, indulás haza, buszon alvás, eső, mire felébredünk, már Linz környékén vagyunk, az újabb ébresztő már kis hazánkban talál bennünket, egy-két értékelő

mondat a mikrofonba, megérkezés Leányvára.

GT

AMIRŐL EGY RÉGI FÉNYKÉP MESÉL

A múltat idéző visszaemlékezések készítésekor, a beszélgetések során többnyire régi fényképek is előkerülnek a szekrényfiókokból. Amikor a leányvári zenészekről gyűjtöttem emlékezéseket, fényképeket, kottákat, Puchler Henrikné, szül. Schmidt

Erzsébet fényképgyűjteményében akadtam e szép felvételre, amelyen díszes viseletben látunk 3 fiatal esküvői párt.

A képen balról jobbra Szehr Jánosné (szül. Eifert Erzsébet), Szehr János, Baumstark Mihályné (szül. Engler Anna), Schiszler Mihály, Schiszler Erzsébet (Tarjánba ment férjhez) és Puchler Henrik látható. A fénykép Fürstenceller János és Szehr Gizella esküvőjén, a Bécsi úti lakodalmas ház előtt, 1947. december 27-én készült.

Sajnálatos, hogy a hat fiatalból napjainkban már csak ketten élnek. Őket kérdeztem a lakodalom részleteiről és az egykori viseletről.

Szehr Jánosné, a menyasszony későbbi sógornője röviden a családról is szól. Gizella, a menyasszony, Szehr Mihály bányász és neje, Schiszler Anna harmadik gyermekeként született. A család hat gyermekéből

csak Gizella és testvére, János élte meg a felnőtt kort.

A szülőknek családi házukban méteráru kereskedésük volt, és annak kiegészítő jövedelmével együtt már a tehetősebb családok közé voltak sorolhatók. A 18 éves, csinos menyasszony az elsők egyike volt, akit már újszerű, uras viseletben vezetett vőlegénye, János az oltár elé.

A háború utáni években a paraszti faluközösség bomlása lassan-lassan a viselet változását is magával hozta. A templomi körmenetek, zarándoklatok és a lakodalmi menetek résztvevői között a rakott szoknyákat felváltották a kiskosztümök, a szépen befont hajviselet helyett divatba jöttek a dauerolt frizurák. Egy-egy hagyományos ünnepi viselet sok pénzbe került, és a fiatal lányok legszebb napjait idézik, amikor abban ragyogtak a templomi ünnepeken vagy báli mulatságokban. A drága és szép selyembrokát ruhákat később már a piacon vagy a szomszédos sváb községekben is nehezen tudták eladni, mert azokat egyre kevesebben viselték.

Ezeket a ruhakölteményeket Heintz Rozi néni, férjezett Spielmann Istvánné varrta, aki igényes, szép munkájával sok fiatal lánynak szerzett nagy örömet. A blúzokat készítés közben próbálni is kellett. A szoknyákból többre is szükség volt egy-egy ünnepi öltözékhez. Az első szoknya melegebb volt, amelyre legalább 3 fehér, kikeményített, ráncba rakott, csipkés szélű szoknya került. A legdíszesebb a fényes selyembrokát felső szoknya volt.

Szehr Jánosné, Lízi néni elmondja, hogy a fiatal cseléd lányok anyjukkal együtt, többnyire a Garai téri piacon vették meg a szebbnél szebb ruhaanyagokat. A képen látható selyembrokát ruha halvány rózsaszín árnyalattal, sűrű apró virágokkal volt finoman díszítve. Egyforma ruhájuk volt Schiszler Terézzel, akivel együtt szolgáltak egy óbudai vendéglőben. Engler Anna ruhája ugyancsak szép díszítésű, hófehér ruha volt. A gondosan vasalt alsó és felső szoknyákat szögekre akasztva lógatták a szobákban. Lízi néni ma is élményszámba menően meséli, hogy amikor búcsú előtt a villanyóra leolvasó látta házuk szobájában a nővérenek és neki előkészített báli szoknyasorozatot, csak ámult-bámult a látványtól. A népeőbb

családoknál, ahol több lány is volt, nem volt szokatlan az effajta ünnepi előkészület.

A felső szoknya anyagából készült a blúz is, amely hátul pántokkal volt igazítható. A szoknyára hófehér, hímzett kötény került, amit szép masnis kötéssel díszítve illesztettek a ruhához. A fehér patentharisnya és a fekete spanglis cipő általános volt.

A minden részletében elegáns, díszes báli ruhákban, a tánctermet egymásba karolva körbeálló fiatal szépségek a vendéglők legszebb virágkoszorúja volt. A lakodalmak koszorús lányainak fehér fejdísz, a mirtuszkoszorú viaszból készült. A koszorúkat és a legények kabátjára kerülő szép kitűzőket Bélig Lujza néni nagy műgonddal készítette. Testvérével, Istvánnal, a mindig jókedvű harmonikással az Erzsébet u. 8 számú kis házban laktak.

Lízi néni elmondja, hogy az esküvő napján a szép naps idő ellenére nagyon hideg volt. Ők tizenévesen inkább vacogtak a hidegben, de mindenképpen tetszeni akartak az esküvői sokaságnak. A fiatal szépségek hódítani akaró törekvése napjainkig is megmaradt. A mai tinik is sokszor kilátszó derékkal dideregnek, de divatosak akarnak lenni, hogy a fiúk tetszését elnyerjék. A szilveszteri és farsangi hidegebb időkben, a báli forгатagban gyakran előfordult, hogy a színre egyformán fekete meleg háti kendőket, a berliner kendőket tévedésből elcserélték.

Esküvői öltözékről szólva a menyasszony hófehér ruhája már akkor is szokványosan kötelező volt. Az első, újszerű „uras” menyasszonyi ruhákat, és mellettük sok-sok szép egyéb ruhát egy csendes, szorgalmas varrónő, a leányvári Kolarek Krisztina néni varrta. Ő édesanyjával együtt élt Bécsi úti házukban. A háború után Burján Józsefhez ment feleségül.

A fiúk ünnepi viselete általában a sötét-kék öltöny volt. A paraszti életforma átalakulásával itt is átrendeződött a ruhatár. A csizmát felváltotta a cipő, a gallér nélküli monogramos fehér ingek helyett a nyakkendő és a díszszekendő egészítette ki a ruhatárt. Az ünneplő kiskabát egysoros gombolással készült, a kalap pedig magasabb és selyemszalaggal díszített lett. A bevándorló sváb telepesek feltehetően magukkal hozták a dél-németországi paraszti kalapviseletet, az ún. Reinlhutot, amely tükörfordításban „láboskalapot” jelent. A Reinlhut valóban hasonlít egy alacsony, fordított láboshoz, amelyhez egy széles perem kapcsolódik. Ez a kalapforma volt divatos Leányváron is.

A legények kezében a jellegzetes, kúpos formájú, széles szájú, ún. tulipános üveg és borospohár van. A legények borral kínálták a lagzis háznál gyülekező rokonságot és a zenés lagzis menetre kíváncsi falubeli barátait, társait, ismerőseiket.

Többnyire a lányos háznál tartották a lakodalmakat. Ilyenkor a szekrények és a szétszedett ágyak a szobákból a kamrákba kerültek, a párnákat, dunyhákat pedig a szomszédok szobáiba vitték. A ház első szobájában, a fő helyen a lakodalmas pár a fő vendégekkel, a kereszt- és bérmaszülőkkel, a szülőkkel és a közelebbi rokonokkal foglaltak helyet. A konyhában a kisebb gyerekek és a zenészek kaptak helyet, míg a hátsó szobában a fiatalok vidám párjai mulattak. Az ötvenes évektől jöttek divatba a kultúr-otthonos lakodalmak, amelyek a násznép kényelmesebb elhelyezésén kívül a lakás lakodalmi átrendezésétől is megkímélték az örömszülőket.

Az újabb idők falusi esküvői között nem ritka az éttermekben rendezett esküvő, amelyre csak a szűkebb rokonságot hívják meg. Ott már a hagyományos esküvői ételeket korszerű konyhákban készítik és díszes ruhájú pincérek szolgálják fel azokat. Kényelmesebb, de „sterilebb” lett minden. Leegyszerűsödtek az örömmel vállalt hangulatos lakodalmi készülődések, a szép lakodalmi szokások, a széles rokonság hajnalig, reggelig tartó vidám mulatsága. A szegényebb világ ünnepeiben volt valami különös szépség, amely az idők során lassacskán elkopott, elveszett, és a jobb életkörülmények ellenére is szegényebbek lettek ünnepeink. Televíziós, számítógépes, autós világunkban az emberek közötti kapcsolatok eltompultak, beszűkültek. A népes családok meghitt örömét a gyarapodás, a szerzés öröme váltotta fel.

A régi képek visszaidézik azokat a szép időket, amelyekre a népes családok és azok nagyfokú összetartása, a családi közösségek örömmel végzett, sok-sok munkája volt a jellemző. Az emberek többségének kevesebb jutott a földi javakból, és mégis gazdagabbak voltak, mert örömük tartós emberi kapcsolatokra épült, amely egész életüket beragyogta. Hétköznapijairól, ünnepeikről készült fényképek e világba vezetnek vissza bennünket.

Leányvár, 2013. június 5.

Dr. Szakmár János

Asztalitenisz

Befejeződtek a küzdelmek a 2012/2013-as megyei bajnokságban.

I. osztály

21. forduló: Eternit 6:12 Leányvár SE I

A nyergesi vendégjátékunk során bemutatkozott az I. csapatban Márton Tamás. Ez a szereplés igen emlékezetes lett, hiszen nagyszerű játékkal és három győzelemmel segített minket. A többiekre sem lehetett panasz, így könnyed sikert értünk el a hazaiak ellen.

Győzelmek: Szikora K. – Szikora B. páros, Szikora B. 3, Szikora M. 3, Márton T. 3, Szikora K. 2

22. forduló: Dorog SE 6:12 Leányvár SE I

Közeli szomszédunk felett aratott győzelemmel zártuk az idei szezont. Kristófon és Csongoron érezhető volt az érettségi vizsgák okozta fáradtság, de a többiek hibátlan játéka elég volt a sikerhez.

Győzelmek: Szikora K. – Szikora B., Szikora M. - Jókai Cs. párosok, Szikora M. 4, Szikora B. 4, Szikora K. 1, Jókai Cs. 1

II. osztály (Bánffy Domokos beszámolója)

21. forduló: Leányvár SE II -X

Ebben a fordulóban szabadnaposak voltunk.

22. forduló: Leányvár SE II 2:16 Pilismarót KSK II

Megtartottuk az idei záró mérkőzést is, amelyen jó hangulatban, tét nélkül játszottunk. Az idei legjobb játékosunk, Márton Tamás még az egy győzelemmel is nagyon simán benn maradt a megyei ranglista 8. helyén, ami nagyon szép eredmény az erős bajnokságban. Tegyük hozzá, hogy egészen új ütőformációval próbálkozott, ami nehezítette a játékát. Bánffy Domokosnak egy újabb, még eddig le nem győzött pilismaróti versenyzőt sikerült maga alá gyűrnie. Reméljük, hogy a csapat jövőre is szépen fog felfelé menetelni. Gratulálunk az idei sikerekhez és eredményekhez.

Győzelmek: Márton T. 1, Bánffy D. 1

Első alkalommal rendeztük meg az egészségnap keretein belül a „Mozdulj rá!” kupát. Nagy örömünkre szolgált, hogy sokan vettek részt az eseményen és reméljük, mindenki jól érezte magát. Két kategóriában küzdhettek meg egymással a játékosok.

Az első versenyszámba, a gyerekek közé 12 fiatal nevezett. Az egész verseny alatt nagy volt a lelkesedésük és kitartásuk. A küzdelmek végén Kajtár Dávid örülhetett, aki szettet sem veszítve szerezte meg az első helyezést.

Eredmények (gyerek):

1. Kajtár Dávid
2. Lőrincz Bianka
3. Benke Ákos
3. Marcsák Patrik

A felnőttek versenyébe 17 nevezés érkezett. Idősebbek és fiatalabbak is harcba szálltak a kupa megnyeréséért. A győzelmet végül Benke András szerezte meg, aki a döntőben három szoros szettben kerekedett felül ellenfelén.

Eredmények (felnőtt):

1. Benke András
2. Pédl Mihály
3. Ecseghy László
4. Benke Antal

Az első négy helyezett (balról jobbra):
Benke Antal, Pédl Mihály, Benke András, Ecseghy László

Gratulálunk az elért eredményekhez és mindenkinek köszönjük a részvételt!

Ezúton is köszönetet szeretnénk mondani Koller Lászlónak, az LCKK ügyvezető igazgatójának, hogy évek óta támogatja a Leányvári Asztalitenisz Szakosztályt, és ez-

zel nagyban hozzájárul a csapat kiadásainak fedezéséhez.

Rácz Attila

Szikora Bence

Judo

Budapest Kupa

Az UTE jégcsarnokában rendezték a nemzetközi Budapest Kupát, melyen 14 ország 1020 versenyzője indult. A versenyen a leányvári judosok szép eredményeket értek el. Kiváló teljesítményt nyújtott Rábai Boglárka és Kardos Tímea.

Egyéni eredmények: 32 kg Kardos Tímea (diák A) – 1. hely, diák „A” és serdülő rangsor első, 70 kg Rábai Boglárka (ifi) – 1. hely, ifi rangsor első, 36 kg Kardos Tímea (serdülő) – 2. hely, 81 kg Ipacs Tamás (ifi) – 3. hely, ifi rangsor első, 45 kg Hangya Gergő (diák „C”) – 3. hely.

Bal szélén Rábai Boglárka, a jobb szélén Ipacs Tamás

Junior B diákolimpia

A mogyoródi sportszarnok adott otthont a junior „B” korosztály országos diákolimpiájának. A leányvári judosok kiváló eredményeket értek el. Nagyon jól teljesített Faragó Norbert, Gard Balázs és Rábai Attila. Csapat-összesítésben a 3. helyen végeztek a leányváriak.

Egyéni eredmények: 55 kg Faragó Norbert – 1. hely, 36 kg Veres Kinga – 1. hely, 57 kg – Tandi Alexa – 1. hely, 55 kg Gard Balázs (Leányvár – Varga csepp) – 2. hely, 63 kg Andó Fruzsina – 2. hely, 81 kg Rábai Attila – 3. hely, 90 kg Urbán Richárd (Leányvár – Titán) – 3. hely.

Szervezők és felkészítők: Pfluger Antalné, Kovács Ernő, Pócsföldi Gábor, Szabó Ferenc és Pfluger Antal.

Leányvári siker Svájcban

A leányvári judosok június elején Svájcban, a 14. Winner-Judo Turnier nemzetközi versenyen vettek részt. A küzdelmeket junior, ifjúsági, serdülő és diák korcsoportban rendezték. A résztvevő országok közt volt Ausztria, Németország, Románia és Svájc, hazánkat a 43 induló csapat között az UTE és a Leányvár SE versenyzői képviselték. A leányvári csapatban kiemelkedő teljesítményt nyújtott Rábai Boglárka, aki az ifi és a junior korcsoportban is aranyérmet szerzett. Szabó Frigyes 8 győzelmet tudhatott magáénak, Rábai László és Ipacs Tamás is gyönyörű ipponokkal győzték le ellenfeleiket.

A serdülő és a diák korcsoportokban kiválóan teljesített Tandi Alexa, Garzó Áron, Kótai Barnabás, Lappó Krisztián és Sass Bendegúz, aki a nála két évvel idősebb versenyzők között két győzelmet aratott.

Egyéni eredmények:

Junior korcsoport: +63 kg Rábai Boglárka 1. hely, 55kg Gard Balázs 1. hely, 66 kg és 73 kg Szabó Frigyes 1. hely, 81 kg Rábai Attila 1. hely, 90 kg Rábai László 1. hely, +90 kg Szikora Kristóf 1. hely, 55 kg Faragó Norbert 2. hely, +90 kg Klányi Márk 2. hely, +63 kg Garzó Rebeka 3. hely, 60 kg Szabó Hugó 3. hely, Urbán Richárd 3. hely, +63 kg Benke Alexandra 3. hely, +63 kg Petrovics Nikolett 5. hely.

IFI korcsoport: +63 kg Rábai Boglárka 1. hely, +73 kg Ipacs Tamás 1. hely, 60 kg Szabó Hugó 2. hely, +63 kg Benke Alexandra, 52 kg Tandi Alexa 3. hely, 50 kg Romanek Péter 3. hely, 63 kg Andó Fruzsina 3. hely, 66 kg Hertlik Péter 3. hely és Klányi Márk 3. hely.

Serdülő korcsoport: 33 kg Bócsa Lotti 2. hely, 33 kg Veres Kinga 3. hely, 36 kg Garzó Áron 5. hely, 52 kg Tandi Zsanett 5. hely és 55 kg Kótai Barnabás 5. hely.

Diák korcsoport: 29 kg Veres Kinga 1. hely, 28 kg Lappó Krisztián 1. hely, 36 kg Garzó Áron 1. hely és +50 kg Kótai Barnabás 1. hely, 33 kg Bócsa Lotti 2. hely és +45 kg Tandi Zsanett 2. hely, 33kg Veres Attila 3. hely, 40 kg Huszka Kevin 3. hely, Sass Bendegúz 5. hely és Molnár Endre 5. hely.

Összesített csapatverseny:

1. hely: LEÁNYVÁRI SE
2. hely: UTE Budapest
3. hely: JS Fuji-San Baar (Svájc)
4. hely: CS Universitar Pitesti (Románia)
5. hely: JS Regensburg (Svájc)
6. hely: Union JV Hartkirchen (Ausztria)

Felkészítők és szervezők: Pfluger Antalné, Flórusz János, Pócsföldi Gábor, Szabó Ferenc és Pfluger Antal.

EURÓPA KUPA – MADRID

A 70 kilogramosok között induló Szabó Franciska (Leányvár – Vargacsepp) nagy elszántsággal vetette magát a küzdelembe. Előbb ipponnal győzte le a spanyol Culianezt, majd ugyancsak idő előtt vetett véget a küzdelemnek az orosz Gazijeva ellen. Az elődöntőben a rutinos német Marzok sem tudott ellenállni, ellene vazarival nyert. A fináléban intéssel veszített a spanyol Bernabeu ellen. A magyarok U23-as Európa-bajnoka a dobogó második fokára állhatott fel.

Az 57 kg-os mezőnyben Szabó Katinka alul maradt a spanyol Zaraguetával szemben, aki utóbb egészen a döntőig menetelt.

Tisztelettel: Pfluger Antal

SE elnök

Talpas egyes a leányvári Bécsi úti „útjavításért”

Diákéveim során a rossz dolgozatok közönséges elégtelen osztályzatának szélsőséges esete volt a talpas egyes.

A 10 sz. főútvonal Dorog felőli, falunkba vezető, lejtős szakasza az elmúlt téli fagyok során minkét oldalon, nagymértékben kátyúsodott. A kátyúsodás az útépítők új keletű, ízes kifejezése, amellyel az a legfőbb gond, hogy évenként ismétlődik, mint a parlagfű. E rövid főúti szakasz „javításáért” adnék talpas egyest a KPM „szakembereinek”.

A fagyok elmúltával, amolyan tessék-lássék módon megjelennek a sárga overálos útjavítók, hogy a javításokat ideiglenesen vagy nagy gépekkel véglegesen elvégezzék. A Leányvári Újság áprilisi számában kívántam szólni a kialakult kritikus állapotokról, de látva a megjelenő aszfaltozó gépeket, az írást nem adtam le közlésre a szerkesztőségnek.

Félpályás útlezárással elkezdődött a munka. Teherautók hordták a gőzölgő aszfaltot, amelyet a méretes terítőgépek egyenletesen eldolgoztak. Még esőben is folyt a munka, hogy gyorsabb legyen a helyreállítás, miközben ismert, hogy a bitumen nem kedveli a vizet. Miután az egyik forgalmi sáv gépi javítása helyenként megtörtént, a másik forgalmi sáv szinte egybefüggő kátyúi ma is akadályozzák a biztonságos közlekedést. Az útépítők gépeikkel elvonultak a terepről, s az útszélen fekete aszfaltkúpacok jelzik, hogy itt valami útjavításféle munka folyt.

Az útjavítás előtt, alatt és után semmilyen figyelmeztető tábla nem jelezte a veszélyes útszakaszt. Napjainkban sincs sebességkorlátozó vagy úthibákat jelző tábla e veszélyes, lejtős és kanyarodó útszakaszon. A környék közlekedői már ismerik a veszélyes útszakaszt, de a ritkábban erre közlekedő, sietős gépkocsivezetők néha hajmeresztő előzésekkel, mások kerülgetve a kátyúkat, szalalozás szerű haladásukkal okoznak veszélyhelyzeteket.

50 évvel ezelőtt, a közeli kórház urológiáján ún. rázószékekbe tiltettek egyes betegeket, remélve, hogy veseköveiktől ily módon megszabadulhatnak... Napjainkban a rendszeresen erre utazóknak is van esélyük arra, hogy korszerű autóikban ülve eredményes lehet a primitív kezelés. Ismét idéznem kell Bencsik Endre tanár úr tömör mondatát, aki a KRESZ-oktatáson azt fogalmazta meg tanítványainak, hogy ne feledjék, *a ma embere a tegnap útjain, a holnap járművein közlekedik.*

Az élcelődés helyett azonban komolyabb fellépésre lenne szükség. Ha az autóvezető mellőzi a forgalmi jelzőtáblák korlátozásait, a rendőrök szigorú pénzbüntetésekkel vagy szabálysértési eljárás kezdeményezésével büntetik a felelőtleniséget. Vajon, ha egy hatóság nem végzi rendesen a munkáját, nem javítja meg hosszabb idő után sem a hibás utakat, és a veszélyekre még táblákkal sem figyelmeztet, miért ne lenne büntethető? Igaz, a rendőrség és a KPM is állami alakulat, de ez még nem jogosítja fel egyik forgalmi rendért felelős hatóságot sem arra, hogy mások közlekedési biztonságát veszélyeztessék.

A kifogásolt főútvonali szakasztól alig pár méterre halad a korszerűsödő Budapest-Esztergom vasútvonal, amelynek felújítása milliárdokba kerül. Bizonyára a közútjavítások sem a filléres felújítások közé tartoznak, de azért ilyen szélsőségek egymás mellett csak fokozzák az értetlenséget. Kontrasztként a pályaépítéssel kapcsolatos figyelmeztető és a forgalomelterelést jelző méretes táblák mellett még arra is jut pénz, hogy szobafal méretű hirdetőtáblákról olvashatjuk, hogy a vasút korszerűsítés milyen pénzből, mikorra készül el, ki a felújítás beruházója és kivitelezője.

A nagyméretű és drágán szállítható útépítő gépek kitelepülésének rezsiköltségeire nem vonatkozik a takarékoság, a rezsicsökkentés? Miért szükséges egy viszonylag rövid útszakasz javításához kétszer felvonulni? Úgy gondolják, hogy a két sávból elég, ha az egyik már viszonylag alkalmas a közlekedésre? Az útnak jobb és baloldali közlekedő sávja van, és a balesetmentes közlekedésnek fontos feltétele, hogy mindkettő jó állapotú, rendeltetésének megfelelő legyen.

Az is felvethető, hogy miért nem tudják elvégezni úgy a javításokat, hogy az évekig jó legyen? Miért örökzöld téma ennek az útszakasznak a szinte évenként ismétlődő javítása?

Közlekedő autósként csak a növekvő benzinár útalapra eső hányadát fizetem adóként, esetleg muskátlit tudok ültetni a kátyúba, ahogy azt már kis hazánkban egy-két helyen megtették a protestálók.

Jobb lenne, ha mindenféle dodonai magyarázat helyett, gyorsan helyreállítanák az illetékesek e hibás útszakaszt, amelyet a Dorog környéki, esztergomi és Párkány térségi autósok nem tudnak elkerülni, ha úti céljuk Budapest.

Bizonyítványosztások idején jó lenne legalább egy közepes osztályzattal az alsó tagozatból a felső tagozatba lépni.

Leányvár, 2013. június 1.

Dr. Szakmár János

GRATULÁLUNK PLÉLI CSANÁDNAK

Községünk ifjú lakója, Pléli Csanád, a dorogi Zrínyi Ilona Általános Iskola hatodik osztályos tanulója a 2013. évi Kutató Gyerekek Tudományos Konferenciájának döntőjén, az Ember és társadalom műveltségterületen, kutatómódszertan kategóriában

ORSZÁGOS I. HELYEZÉST ÉRT EL.

Igényes és részletes dolgozatának címe:

Egy német nemzetiségi község, Leányvár (Leinwar) magyar anyanyelvű iskolai oktatásának helyzete a millenniumi Magyarországon 1886-1906

A mellékletekkel, irodalmi hivatkozásokkal készült 33 oldalas, szakszerű, szép munkáról és szerzőjéről legközelebbi számunkban részletes tudósításban tájékoztatjuk olvasóinkat.

Szerkesztőség

Szerkesztőségi hír

Tájékoztatjuk a Leányvári Újság olvasóit, hogy **következő lapszámunk** a nyári szünet után, **összel jelenik meg**. E-mail címünkre azonban addig is folyamatosan várjuk a lakóközösségünket érintő tájékoztatásokat, beszámolókat, felhívásokat, hirdetéseket!

Továbbá szívesen vennénk olyan, a közügyeket szívükön viselő leányváriak jelentkezését, akik szerkesztőségünk munkáját szívesen és aktívan segítenék!

Szerkesztőség

Anyakönyvi hírek

Megszületett:

Nagy Judit és Nagyvári Róbert leánya, Petra (2013. 04. 24.)
Gölcz Mira és Sax Norbert leánya, Norina (2013. 05. 28.)

Elhunyt:

Gölcz Jánosné 2013. 04. 27.
Schnell Pálné 2013. 05. 28.

Házasságot kötöttek:

Leányvári Viktor és Kovács Zsuzsanna (2013. 05. 21.)

Születésnapjukat ünnepelték:

Bartl Jánosné (60)
Szógyéni Ferenc (60)
Bányai Imréné (70)
Cholnoky Róbert (80)
Hutera Józsefné (80)
Árendás Ferencné (85)
Halbauer Antalné (90)

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk a május hónapban kerek évfordulót ünneplő születésnaposoknak!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik minden hónapban – Lapzárta: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsév – Leányvár Körjegyzőség Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 260 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Szerkesztő: Dr. Szakmár János – Hirdetésfelvevő a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István – www.miev.hu

Elérhetőség: leanyvariujtag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874

2013. június
